

1) Τὴν Α.Ε. Κον Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον.

2) Τὴν Α.Ε. κ. Ὑπουργόν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ἑ π ὄ μ ν η μ α

Τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς Κοινωνίας Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος (Παλαιομερολογιτῶν)

Εὐλαβῶς λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσωμεν ὑμῖν τ' ἀκόλουθα:

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατήρτισε καὶ ὑπέβαλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ΣΧΕΔΙΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ "Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν". Ἐν αὐτῷ περιελήφθησαν διατάξεις ἀποσκοποῦσαι μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν διάλυσιν τῶν Μονῶν τῆς Θρησκευτικῆς Κοινωνίας ἡμῶν.

Αἱ διατάξεις αὗται εἶναι:

1. Ἡ παρ. δ τοῦ ἄρθρου 2 ἔχουσα οὕτω:

"δ. Πουχαστήρια μὴ ἀνεγνωρισμένα ἐπισήμως, ἀλλὰ λειτουργοῦντα ὅλως ἰδιωτικῶς καὶ ἀνήκοντα περιουσιακῶς εἰς τὴν ἀτομικὴν κυριότητα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀσκουμένων ῥασοφόρων, δεόν ὅπως ἐντός διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἰτήσονται παρὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου τὴν κίνησιν τῆς διαδικασίας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς Ν.Π. Ι.Δ. ὑπὸ τὴν κανονικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἐπισκόπου. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ Ἱερά Σύνοδος γνωστοποιεῖ τῇ ἀρμοδίᾳ Ἀστυνομικῇ ἀρχῇ τὴν ἄνευ ἀδείας αὐτῆς λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω Πουχαστηρίων (διὰ τὴν διάλυσιν)".

2. Ἡ παραγρ. α' τοῦ ἄρθρου 4 ἔχουσα οὕτω:

α).- Μοναστικά ἀδελφότητες... δέν δύνανται νὰ ἀποτελῶσιν ἢ νὰ ἀποτελέσωσι τοῦ λοιποῦ Μετόχια Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἢ ἑτέρου Κλίματος ἐν ἑτέραις Ἐπισκοπικαῖς περιφερεῖαις τῆς Ἐκκλησίας.

οίας τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου κλπ.".

Αἱ διατάξεις αὗται καὶ ἰδίᾳ ἢ πρώτη τούτων τεθεῖσαι ἐκ καθαρᾶς μισαλλοδοξίας, δεόν ὅπως ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ νομοσχεδίου τούτου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Νομικὴ θέσις Ἐκκλησίας Παλαισημερολογιτῶν

Ἐν Ἑλλάδι εἰσήχθη διὰ τοῦ Ν. Δ/τος τῆς 18/25 Ἰανουαρίου 1923 ΜΟΝΟΝ τὸ Γρηγοριανόν Ἡμερολόγιον ΠΡΩΤΩΣ διὰ τῶν διατάξεων αὐτοῦ ἐπιτάσσεται ὅτι ὡς πρὸς τὸ Ἐορτολόγιον διατηρεῖται τὸ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον. Ἰδού αἱ διατάξεις:

Ἄρθρον 1 § 3. "Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτάς".

Ἄρθρον 1 § 4. "Ἡ Ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25 Μαρτίου καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐορτάσιμοι καὶ ἐξαιρετέαι ἡμέραι ῥυθμίζονται κατὰ τὸ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον".

Αἱ ρηταί καὶ κατηγορηματικαὶ αὗται διατάξεις, δι' οὐδεμιᾶς Νομοθετικῆς διατάξεως τῆς Πολιτείας κατηργήθησαν, συνεπῶς ἰσχύουν μέχρι σήμερον.

Τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐορτολογίου ἐνήργησεν ἐπαναστατικῶς καὶ ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Πολιτείας ἢ κρατοῦσα Ἐκκλησία διὰ πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν ᾗ μετέσχον μόνον 25 Ἐπίσκοποι.

Παραδόξως ἡ Πολιτεία ἀνεγνώρισε σιωπηρῶς τὴν μεταβολὴν ταύτην καὶ οὕτω μετεβλήθη τὸ Ἐορτολόγιον DE FACTO μόνον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Νόμον καὶ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἠθέωρησε τὴν μεταβολὴν ταύτην ὡς παράνομον, ἀντικανονικὴν καὶ ἀντιουνταγματικὴν καὶ συνέχισε καὶ συνεχίζει τὸ κατὰ τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον λειτουργικὸν χωρὶς νὰ διαταράσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν, οὐδέ νὰ προσβάλλῃ τὰ χρηστά ἦθη.

Πρός πλήρη συνταγματικήν καί κανονικήν κατοχύρωσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, καίτοι πιστεύομεν ὅτι ἀποτελεῖ νόμιμον καί ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, προήλθομεν εἰς τήν ἰδρύσιν νέας ἰδίας θρησκευτικῆς Κοινωνίας σωματειακῆς μορφῆς συμφώνως πρός τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καί τούς ΛΑ Κανόνα τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Α Κανόνα Ἀγίου Βασιλείου, Ε Κανόνα τῆς συνόδου Ἀντιοχείας, ΙΖ Κανόνα Πρωτοδευτέρας συνόδου κλπ. (Ἐπιτομή Συντ. Ράλη καί Ποτλῆ 4ον σελ.89).

Β:

Ἀναγνώρισις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὑπό τῆς Πολιτείας

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἀνεγνώρισθη ἐπίσημως ὑπό τῆς Ἐπιστοῆς ἀλλά καί τῆς Πολιτείας. Καίίδου αἱ ἀποδείξεις:

1. Ἀνεγνώρισθη ὡς θρησκευτική Κοινωνία σωματειακῆς μορφῆς διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4590/1935 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὑπό τόν τίτλον "Πανελληνίος θρησκευτική καί Ἐθνική Ὁρθόδοξος Κοινωνία".
2. Ὁ Πρωθυπουργός Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐδήλωσεν εἰς τήν Βουλῆν ἐν ἔτει 1932 "Ἡ Κυβέρνησις δέν ἔχει κανένα λόγον νά ἀπαγορεύσῃ εἰς τούς ἀκολουθοῦντας τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον τήν ἐκτέλεσιν σύμφωνα μέ αὐτό τῶν θρησκευτικῶν των καθηκόντων. Ἡ φυσική διέξοδος εἶναι νά κάμουν ἰδιικήν των Ἐκκλησίαν", τήν ὁποίαν καί ἐπραγματοποιήσαμεν.
3. Τό Ὑπουργεῖον Παιδείας καί θρησκευμάτων διά πλείστων ἐγγράφων του ἐνετείλατο τήν ἐλευθέραν ἀσκήσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων μας, ὁμοίως ἐντολάς ἔδωκε καί τό Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καί Δημοσίας Τάξεως. Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης διά τῶν προσφάτων ὑπ' ἀριθμ. 132010/17/12/1966 καί 40289/14/4/1967 ἐγγράφων του πρός τούς Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καί Ἐφετῶν ἔδωκεν ὁδηγίας ὅπως

./.

ἡ θρησκευτικὴ ἡμῶν Κοινωνία προστατευθῆ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ ἐνασκή-
σει τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων, πρὸς δὲ παρήγγειλε τὴν ἀπο-
σφράγισιν τῶν ναῶν ἡμῶν.

3. Ἡ Συνταγματικὴ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δ' Υψηλοῦτος πε-
ριέλαβε ἐρμηνευτικὴν δήλωσιν εἰς τὸ Σχέδιον τοῦ Συντάγματος καθ'
ἣν εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδή-
σεως περιλαμβάνεται καὶ τὸ θρησκεύεσθαι κατὰ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολό-
γιον". Ἡ δήλωσις αὕτη ὡς περιεχομένη ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀρθρῶν 1
καὶ 2 τοῦ Συντάγματος (ὁρᾶτε δηλώσεις μελῶν Συντακτικῆς Ἐπιτρο-
πῆς εἰς πρακτικὰ Ἐπιτροπῆς ΒΗ Υψηλοῦτος σελ. 42 ἕως 49) δὲν πε-
ριελήφθη ἐν τῇ κειμένῳ τοῦ Συντ/τος 1952). Ἐν τῷ Νέῳ Συντάγματι
1968 ἐκδηλῶς εἶναι ἡ προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν Κοινωνίας.

"Ἄρθρον 16 παρ. 1 "Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶ-
ναι ἀπαραβίαστος" παρ. 2 " Πᾶσα γνωστὴ θρησκεία (καὶ θρησκευτικὴ
Κοινωνία) εἶναι ἐλευθέρη καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκω-
λύτως". Παρ. 4. "Ἡ ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν Καθηκόντων εἶναι ἐ-
λευθέρη".

4. Ἡ ἐν ἔτει 1933 συσταθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ἐπιτροπὴ ἐκ
τῶν Νομομαθῶν Γιδόπουλου, Βαμβέτσου καὶ Ἀνδρούτσου ἀπεφάνθη ὅτι
ἡ θρησκευτικὴ Κοινωνία τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶναι νόμιμος καὶ
δύναται ἐλευθέρως νὰ ἀσκῆ τὰ καθήκοντά της.

5. Ὁ τέως Διευθυντὴς τοῦ Υπουργείου Δικαιοσύνης Π. Σμαΐλης διὰ
τῆς Μονογραφίας του " τὸ κῦρος τῶν γάμων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν"
ὑποστηρίζει τὴν νομικὴν κανονικὴν καὶ συνταγματικὴν θέσιν τῆς Κοι-
νωνίας ἡμῶν καὶ

6. Τέλος ἡ Νομολογία τῶν Δικαστηρίων παγίως ἤδη δέχεται ὅτι ἡ θρη-
σκευτικὴ ἡμῶν Κοινωνία εἶναι αὐτοτελής καὶ νομίμως λειτουργεῖ ἐν
Ἑλλάδι.

Γ:

Ἔτεραι ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξοι Παλαιοημερολογιτικαὶ Ἐκκλησίαι.

Παραλλήλως πρὸς τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν λειτουργοῦν ἐν Ἑλλάδι διέκτός τῆς ἰδικῆς μας καὶ ἕτεροι Ὀρθόδοξοι Ὀρθόδοξοι Κοινωνίαι αὐτοτελεῖς καὶ ἀνεξάρτητοι, αἵτινες ἀκολουθοῦσι τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον, τοιαῦται εἶναι:

1. Ἡ Ὀρθόδοξος Ρωσικὴ Ἐκκλησία.
2. " " Σερβικὴ καὶ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία.
3. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Δ:

Αἱ Ἀνατολικαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸν Ὀρθολόγιον.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Αἱ Μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι Ρωσίας, Σερβίας, Βουλγαρίας κλπ.

ἀκολουθοῦσι τὸ Παλαιὸν Ἰουλιανὸν Ὀρθολόγιον.

Ἡ συνελθοῦσα ἐν Ρόδῳ Πανορθόδοξος διάσκεψις ἐν ἔτει

ἀνεγνώρισε τὴν ὑπαρξιν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθόδοξοις Κοινωνίας Παλαιο-

ημερολογιτῶν καὶ ἀνέγραψε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς μελλού-

σης νὰ συνέλθῃ Πανορθόδοξου Συνόδου τὸ Παλαιοημερολογιτικὸν θέ-

μα.

Ε:

Ἱεραὶ Μοναὶ Ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Νομοθεσία τούτων.

Αἱ Μοναὶ τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας διέπονται:

- 1) Ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Δ/τος τῆς 14/9/1931 " περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως Ἱερῶν Μονῶν".
- 2) Ὑπὸ τοῦ Νομ. 671/1943.

./.

Ἱεραὶ Μοναὶ Παλαισημερολογιτῶν κλπ. Ὁρθόδοξων Κοινωνιῶν
ἐν Ἑλλάδι. Νομοθεσία τούτων.

Ὡς ἐλέχθη αἱ λοιπαὶ ἐν Ἑλλάδι Ὁρθόδοξοὶ Θρησκευτικαὶ Κοινωνίαι καὶ ἡ τῶν Παλαισημερολογιτῶν εἶναι ἀνεξάρτητοι τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ βάσει τῆς καθιερωθείσης Συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς αὐτοτελείας αὐτῶν οὐκ ἐπιφέρονται ὑπὸ οὐδεμιᾶς διατάξεως Νόμου ἀφορώσης τὴν Ἐπίσημον Ἐκκλησίαν. Αἱ διατάξεις τῶν Νόμων περὶ αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἤτοι περὶ κλήρου, περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου, περὶ Ἱερῶν Μονῶν κλπ. ῥητῶς ἀνέγραφον ὅτι ἀφοροῦν μόνον τὴν Ἐπίσημον Ἐκκλησίαν καὶ οὐδεμίαν ἄλλην, παραλλήλως ὑπάρχουσαν ὀρθόδοξον Θρησκευτικὴν Κοινωνίαν.

Κατὰ ταῦτα αἱ περὶ Ἱερῶν Μονῶν διατάξεις τῆς Ἐπισημοῦ Ἐκκλησίας οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῶν Παλαισημερολογιτῶν.

Αἱ διατάξεις αἱ διέπουσαι τὰς Μονὰς τῶν Παλαισημερολογιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὀρθόδοξων Κοινωνιῶν περιλαμβάνονται καὶ εἰς τὸν Δ' Κανόνα τῆς ἐν Χαλκηδόνι τετάρτης Οἰκουμ. Συνόδου, εἰς τὸν Α' Κανόνα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρωτοδευτέρας Συνόδου, εἰς τὴν Νεαρὰν 5 τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ ἐν γένει εἰς τὸ Κανονικὸν Δέκταρον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Παραλλήλως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ἰσχύουσι καὶ αἱ περὶ σωματείων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Δίωξις τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἐορτολογίου, Προσπάθεια διαλύσεως τῆς.

Ἡ ὑμετέρα ὀρθόδοξος Θρησκευτικὴ Κοινωνία τελεῖ ὑπὸ τὸν ἀπηνῆ διωγμὸν τῆς Ἐπισημοῦ Ἐκκλησίας. Ἀναρρόδητα τὰ δεινὰ τῶν ὁπαδῶν μας. Ἐστερήθημεν τῶν δύο πολυτιμωτέρων ἀγαθῶν τῆς Θρησκείας καὶ τῆς

Οίκογενείας. Οί ναοί μας έκλείσθησαν καί έφραγίσθησαν, οί ιε-
ρείς μας άπεσχματίζοντο βιαίως, πολλάκις έτελέσαμεν τά θρησκευ-
τικά μας καθήκοντα είς σπήλαια καί άποκρύφους τοποθεσίας. Οί γά-
μοι τών όπαδών μας ιερολογούμενοι υπό τών ιερέων μας θεωροῦνται
άνυπόστατοι μέ όλας τάς συνεπείας τής έξωγάμου οίκογενείας, οί-
κογενειακάς καί κληρονομικάς.

Η΄

Νέα προσπάθεια διαλύσεως τής Κοινωνίας μας

Διά τοῦ σχεδίου Κανονισμού

Διά τών έν άρχῃ διατάξεων τοῦ Σχεδίου Κανονισμού νέα μισαλό-
δοξος προσπάθεια καταβάλλεται όπως διαλύσουν τάς κατά τούς άνω-
τέρω Ίερούς Κανόνας τής Όρθοδόξου Άνατολικῆς Έκκλησίας ίδρυ-
θείσης έν τῷ Κράτει Ίεράς Μονάς τών Παλαιοημερολογιτῶν. Αί δια-
τάξεις αὔται αντίκεινται είς τάς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καί
τῶν συνταγματικῆν ίσχύν έχόντων Ίερῶν Κανόνων καί Ίερῶν Παρα-
δόσεων.

Θ΄

Α΄ τ η μ α

1. Ή Έθνική Έπαναστατική Κυβέρνησις ἄμα τῇ ἀναλήψει τής Έ-
ξουσίας έπηγγέλτατο Κράτος Δικαίου καί ίσοτιμίαν τῶν βιοῦντων έν
αὐτῷ πολιτῶν. Έν τῇ άπαγγελίᾳ ταύτῃ περιλαμβάνεται ἀναμφισβητή-
τως καί ἡ προστασία μιᾶς μεγάλης μερίδος τοῦ Έλληνικοῦ λαοῦ
ἀπό τούς διωγμούς καί ἄδικον μεταχειρίσιν. Τοῦτο ἀπέδειξεν έμ-
πράκτως ἡ Έθνική Κυβέρνησις. Έπέτρεφεν τήν έλευθέραν τέλεσιν
τῆς λατρείας τῶν όπαδῶν μας, άπαγορεύσασα τάς μέχρι τότε διώ-
ξεις.

Τρέφομεν τήν άκράδαντον πεποίθησιν ότι θά άπαγορεύση είς
τήν έκδηλωθεΐσαν διά τοῦ νέου νομοσχεδίου δίωξιν καί θά διατάξη

τὴν διαγραφὴν τῶν ἀντισυνταγματικῶν καὶ ἀντικανονικῶν ὡς ἀνωτέρω διατάξεων.

2. Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν παρακαλεῖ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως συμφῶνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νέου Συντάγματος ὑποβάλλη τοὺς λειτουργοὺς ἡμῶν ὡς καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἐκκλησίαν μας εἰς Κρατικὴν ἐπιτήρησιν ὀρίζουσα τὰ Κρατικὰ ὄργανα τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως.

Οἷκοθεν νοεῖται οὐκ εἶναι ἐπιτρεπτόν νά ὑποβληθῇ ἡ Ἐκκλησία μας εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ῥητῶς ἀπαγορευομένου τούτου, διότι τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ "Κρατικὴν ἐπιτήρησιν" οἷαν εἰς τοὺς "λειτουργοὺς τῆς κρατοῦσης" καὶ οὐχὶ ἄλλου τινὸς ὀργάνου.

Μετ' εὐλαβείας

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς